

[Brorsen.]

Jeg har sagt, at det er paa et begrænset, men saare vigtigt Omraade, vi vil søge at indføre visse andre Bestemmelser end dem, der findes i Forligsforslaget. For det første vil vi inden for Venstre ikke i en tilspidset Kamp — en saadan kan godt komme i Fremtiden, det ved man aldrig — overlade det til et maaske meget ringe Flertal at fortolke Grundloven efter Forgodtbeholdende. Et rimeligt Mindretal i Rigsdagen maa ved saadanne Lejligheder have Adgang til at indanke Sagen for Landets Højesteret. Den samme Adgang bør et rimeligt Mindretal have, hvor der er Tale om Erstatning for en foretagen Ekspropriation. Jeg skal endvidere nævne, at vi maa kræve, at Retten til at faa Arbejde ikke maa være afhængig af, om vedkommende hører til en Organisation eller ej, og at vi maa forlange, at de kirkelige Midler maa være urørlige til andre Formaal end saadanne, hvortil de altid har været bestemt. Jeg føjer dertil: et rent og skært Etkammer og en Valgretsalders paa 25 Aar.

Nu antager jeg, det er sagt saa tydeligt, at ingen kan misforstå det. Ellers er jeg bange for, at der er noget i Vejen med vedkommendes Forstand. Men jeg har altsaa ment, at det vilde have Betydning at sige ganske eksakt, hvad det er, Venstre ønsker af Ændringer i det Forslag, som de tre Partier er blevet enige om.

Christmas Møller: Jeg vil begynde med en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Det ærede Medlem gav Udtryk for, at han ogsaa ønskede Anklagemyndighedens Uafhængighed. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det er et Spørgsmaal, som ogsaa har været drøftet i Kommissionen og behandlet der, men Forholdet er jo dette, at hvis vi skal bevare den Deling af Statsmagten, som vi har, saa vil til syvende og sidst begribeligvis altid Statsraadet, og dette vil sige Justitsministeren, være ogsaa den uafhængige Anklagemyndigheds overordnede, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen stiler imod. Anklagemyndigheden skal naturligvis være uafhængig, jeg har heller ikke hørt, at det ærede Medlem har bebrejdet nogen noget i den Retning, men jeg tror ikke, man kan komme til den Uafhængighed, som det ærede Medlem talte om.

Til det ærede Medlems Udtalelser om Kongemagten og Kongens Stilling i Forfatningen skal jeg kun gøre den Bemærkning, at som Udviklingen har været her i Landet, og som Stillingen er, tror jeg ikke, nogen er

tjent med, at det ærede Parti fører dette frem paa denne Maade. Navnlign tror jeg det slet ikke, naar det ærede Medlem synes at fremføre Betragtningerne i den Tro, at vi skal indføre suspensivt Veto for Kongen. Det vilde jo unægtelig være at gaa den modsatte Vej af den, det ærede Medlem aabenbart tilsigtede.

Jeg vender mig derefter med et Par Bemærkninger til andre Betragtninger, der er fremsat.

Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sagde, idet han citerede noget, jeg havde sagt, at han kunde ikke forstå, at jeg ikke vidste, hvad et effektivt Tokammersystem var, for det havde mit Parti vedtaget i 1934. Jeg maa bede det ærede Medlem læse om igen, hvad jeg har sagt Sp. 386. Jeg har naturligvis ikke sagt, at jeg ikke ved, hvad et effektivt Tokammersystem er. Det ved jeg særdeles vel — jeg har egentlig Indtryk af, at jeg ved det bedre end de, der kritiserer dette Forfatningsforslag —, men jeg har ikke set noget som helst Forslag fra de Folks Side om, hvad de da vilde sætte i Stedet for det, der er foreslaaet. Jeg sagde Sp. 386 henvendt til Partiet Venstre — jeg anmoder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Mener Partiet Venstre virkelig, for saa vidt i den sidste Time, den Time, hvor de afgørende Forhandlinger om denne Sag skal føres, at kunne sige, at Venstres Standpunkt er enten et effektivt Tokammersystem — det er der ingen af os, der ved hvad er, men det er ogsaa ligegyldigt, for det kan man jo ikke faa — eller et Etkammersystem.“

De Ord kan kun forstås paa en eneste Maade: hvilket effektivt Tokammersystem Venstre ønsker. De kan naturligvis ikke forstås paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde det, at jeg ikke skulde vide, hvad et effektivt Tokammersystem var.

Over for den Kritik, der er rejst — jeg vil gerne have Lov til at sige den spæde, sparsomme og spagfærdige Kritik —, har jeg den Bemærkning at gøre, baade til Partiet Venstre og til andre, at jeg synes, det vilde være det rimeligste, om man fik at vide, hvad den selv vilde. Nu siger en af Kritikerne, at han ønsker en Forfatningsordning, som er saaledes, at Pendulet ikke svinger for langt ud til den ene eller den anden Side. Jeg havde egentlig det Indtryk af den Virksomhed, denne ærede Kritiker udfolder just for Tiden, at han mener, at